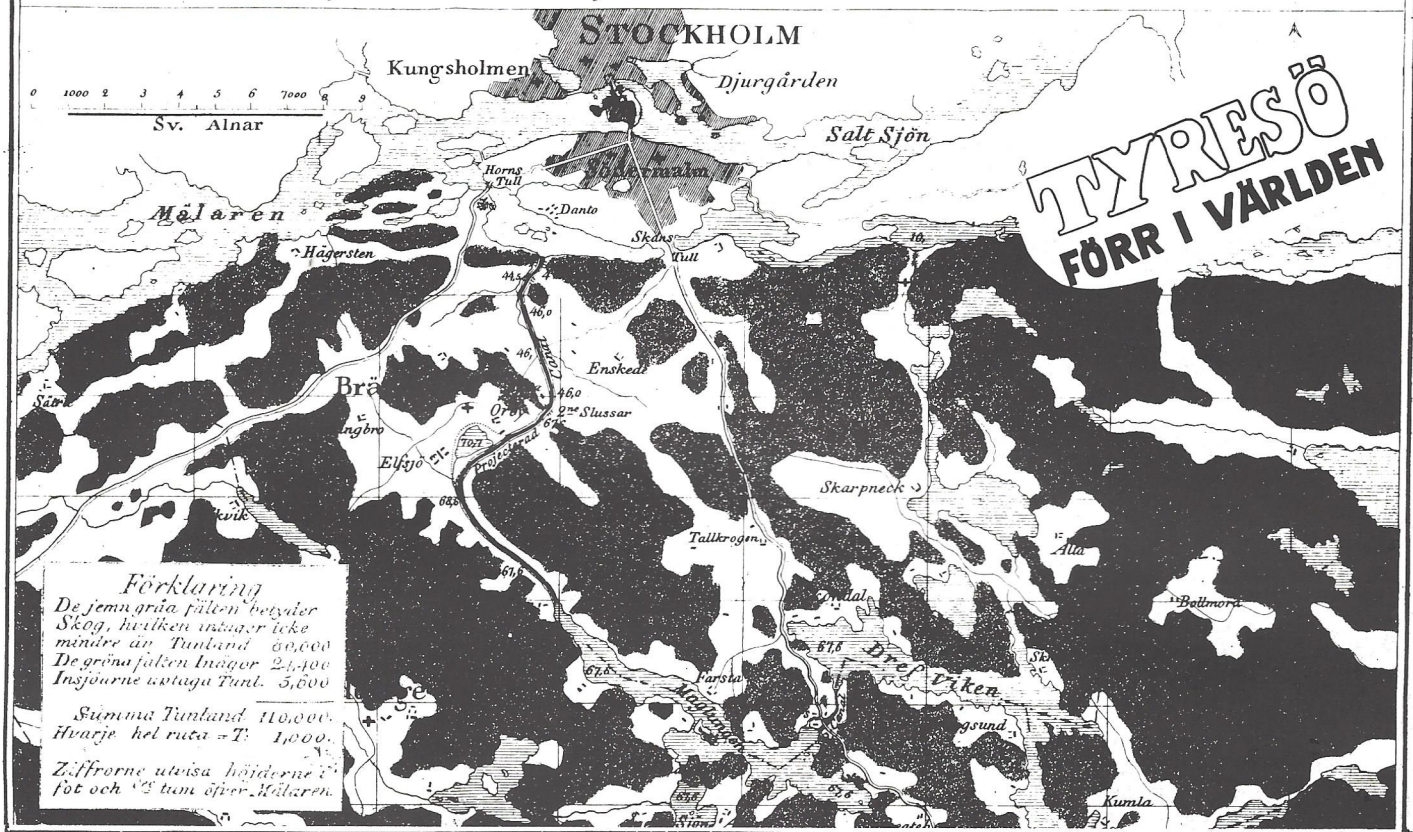

Tyresö Tidning

Karta öfver Skogarne och Inägorne uti Medlersta delen af Södertörn

Kumlabornas kanalprojekt

Året var 1825. Sverige hade nyligen förlorat Finland. Då slog jordägarna runt Drevviken ihop sina kloka huvuden för att försöka utnyttja den nya situationen.

"Så länge Finland tillhörde Sverige behövde Stockholm aldrig lida brist på ved eller andra förnödenheter och handelsbalansen var god. Nu kan man inte längre likgiltigt se hur arbetstillfällena och pengar går ut ur landet medan de ymniga Södertörnskogarna förväxer och ruttar ner."

Så börjar (svenskan moderniserad) herren på Kumla, C. Hornberg, tillsammans med de övriga större egendomsägarna kring Drevviken, sitt förslag till Riksdagen, med vilket de hoppades "kunna våga påräkna att komma i Eders Kungliga Majestäts åtanke" med byggandet av en 5 fot djup kanal med början i Kumla, genom Huddinge och Brännkyrka socknar, och ut i Årstaviken i Stockholm.

Kanalen skulle förses med 6 slussar, 2 vid Östberga och 4 vid Årsta där slussystemet även skulle kunna utnyttjas som torrdockor. En båt skulle kunna göra en resa varje dygn och en präm 2 resor i veckan under de 7 månader på året kanalen var farbar.

KALHUGGNING?

Det skulle därmed bli möjligt att skeppa och avyttra lika mycket ved som nu köptes från Finland.

80 000 tunnland gammal grov skog från bland annat Tyresö skulle bli tillgänglig för huvudstadens behov.

BRÄNNVIN

Förutom ved skulle hö, säd, brännvin, jord och trädgårdsfrukter samt byggnadsmaterial kunna skeppas på kanalen, konkurrensen skulle öka och priserna i huvudstaden skulle kunna sänkas!

BILLIG ARBETSKRAFT

Kostnaderna beräknades till 100 000 riksdaler varav 59 000 var grävning och sprängningsarbeten motsvarande 89.250 dagsverken. Nyttan skulle mycket snart överträffa kostnaderna. Bara vedaffärerna med Finland uppskattades till 200 000 riksdaler per år.

Genom att utnyttja Värmlänningar och Dalkarlar kunde kostnaderna sänkas. Samtidigt påpekade man att projektet skulle ge många arbetstillfällen för de som bodde längs kanalen.

Militärt sett skulle kanalen också få betydelse för Stockholms försvar då trupper snabbt och säkert kunde transporteras kanalvägen och flera ställen lämpade sig för positionsförsvar. Så slapp man ju också den besvärliga sjögången.

GYLLENE TIDER FÖR KUMLA

En kanal var verkligen lösningen på Kumlabornas pro-

blem! Välmåga skulle sprida sig på orten, inbjuda till vidare uppodling och ökad befolkning, och huvudstaden skulle få sin ved såväl i fredstid som krigstid.

Det hela undertecknades med "få vi i Nåden, att till dödsstunden framhärda Eders Kongl. Maj:ts tropliktigaste Tjenare och Undersåtar."

Hans Majestät Konungen Kal XIV Johan fann dock inte behag i kanalen, varför Södertörns skogar fick växa ifred och de finska vedskutorna fortsatte att glida in på Stockholms Ström.

Vem vet hur Tyresös vildmarker skulle ha sett ut om vi inte haft en så framsynt kung?

Bo Stjernström